

M megjelenik e lap mindennap, pénteket kivéve.	Előfizetési ár:		Mindennemű hirdetések elfogad- tataknak: kétszer hasábozott sorért 5 újkr. , ismétléseknél 3 újkr. Kincstári díj minden hirdetéstől 30 újkr.
	Helyben a hátralevő színiidényre	1 ft. 30 kr.	
	Vidékre	1 „ 50 „	
	Helyben egy óra	1 „ oszt. ért.	

NYILATKOZAT

**„KOLOZSVÁRI SZÍNHÁZI KÖZLÖNY“
ezimű lap ügyében.**

Alólirt szinigazgató a nevezett lap felelős szerkesztője a lapot oly tartal-
mason, mint egyelőre szándékozott, sok oldalú szinigazgatói elfoglaltatása és se-
géd munkatársak hiánya miatt nem adhatván ki, t. cz. Papp Miklós urat kérte
fől és nyerte meg oly főmunkatársul, kinek gondos kezelése alatt fog az folyó
Február hó 16-dik napján, érdekes tartalommal és czélszerű elrendezéssel mint-
egy megifjultan megindulni, oly módon azonban, hogy a szerkesztésért alólirt
lesz ezután is felelős,

A lap ára Február Április 1-ig helyben házhordással **1 ft 30 kr.**

Vidékre postán — — — — — **1 ft 50 kr. o.é.**

Havi Mihály,

szinigazgató, s a „Kol. Szinh. Közlöny“ felelős szerkesztője.

A PAJKOS ISKOLAGYEREKEK.

Bohózat 1 felvonásban, dalokkal. Irta Nesztroi,
magyarosítá Haví Mihály.

(folytatás)

TIZENHARMADIK JELENÉS.

A gyermekek egyedül.

Vilmos. Most nem parancsol senki, se az iskolamester, se a felvigyázó nincs itt.

Mind. Juhé, álló!

Vilmos. Most én vagyok az a ki vagyok. De minek a száraz szót vesztegetni, elmondom előttem azon érzelő dalt, mely a házi macskáról szól, és ha annak rendje módja szerint belevisszátok, a lopott körtét mint jutalmat osztom ki.

Goliát. (a kávéhoz siet) De ez nagyon jó.

Dal-karral.

Tanuljuk mi az A B Czét,

Mert az olyan fiú, ki A B Czét nem tanul,

Soh'sem lehet püspök, vagy nagy ur,

Abból soh'sem lehet püspök, avagy nagy ur.

Ha a macska kijár,

Az egér devernyal.

TIZENNEGYEDIK JELENÉS.

Előbbiek. Kurucz.

Hát így van ez, mihelyt a lábomat kihuzom? rettenetes ifjuság — önök gonosz naplopók (a gyermekek helyeikre visszaugrának)

Gyuricza. Goliát Kristóf kezdte.

Kurucz. O ez a Goliát — ez a rettenetes Goliát, ez mindig mindennek az oka — hol van ő?

Gyuricza. (a katedrara mutat) Ide bujt.

Kurucz. (kihuzván Goliátot) Ide, te szerencsétlenség okozója — letérdepelni; és önök hogy merészelték a padokra felugrálni? a ki magát felmagasztalja, az lealáztatik. Le térdre az egész iskola, ide a mediumra. (az egész iskola nép előre jön s letérdepel) Fognak önök engedelmessékedni?

Petrezselyem. Ha valamennyi térdre, akkor nem szégyen.

Vilmoska. Egyszer állni, egyszer ülni, egyszer térdre — a változtatás szükséges. (letérdel)

Gyuricza. Hát én is.

Kurucz. (Gyuriczához) Ön kivétel, ön volt az első feladó, ön bocsánatot kap.

Vilmoska. Ennek a Gyuriczának különös, erős protectiója van.

(folytatjuk.)

A székely lakomák eredeti sajátságai.

(Háromszéki szokás után.)

(vége.)

Hitre kérés.

Halljon szót kegyelmed konstinál (constituált) gazda uram! A mi szolemitásunk gyűkezezte nem különben úgy mint örömatya uram, násznagy uram, násznagy asszony, és úgy az egész lakodalmi frékvenczia akarnák tudni mulatságjokról való állapotjokat.

Bölcs emlékezetben lehet uraságtoknak, mint-hogy a mi kedves atyánkúiai, nemes falunk érdemes lakója nemzetes Kakuk Pista ő kegyelme ezen érdemes házat sok izben gyakorolván, járván járta, és itten föltalván a magos istenben fölnőtt szép virágszálakat, kit is eljegyezvén magának hazastársnak, szívvél és szemmel, és a szent házasságnak első czikkelével, úgy mint a szent mátkasággal, mint gyürü- és ruhaváltsággal, minthogy az ő kegyelme szemei előtt szebb vala még az hajnali hirdetnél is, de ő kegyelmök még ezenel meg nem elégednek, hanem arra instálják uraságtokat, hogy méltóztassanak azon eljegyzett személyt a mai napon az itten nemes falunkban díszesen fölépült szent templomba elkisérni, és az abban lévő sz. Albert püspök tiszteletére fölszenteltetett szent oltárnak jobb szegéhez elállítani, és mindaddig ott lenni, míg az itten nemes megyénkben uralkodó fungus plebános N. N. ur által a hitnek kötelével és szeretetnek arany lányczával egybekötöttek, s hogy ha uraságtok ezen instáncziánknak engedvén kontentomot tesztek, nagyon háláadó szívvél vesszük.

Előkös zönés.

Bölcs emlékezetben lehet uraságtoknak, mint-hogy nemzetes Kakuk Pista ő kegyelme ezen érdemes házat sok izben gyakorolván, járván járta, és itten föltalván a magos istenben fölnőtt szép virágszálakat, kit is eljegyezvén magának házastársnak szívvél és szemmel, és a szent házasságnak első czikkelével, úgy mint a szent mátkasággal, gyürü- és ruhaváltsággal, minthogy az ő kegyelmek szemei előtt szebb vala még az hajnali hirdetnél is, de ő kegyelme még ezekkel sem elégedék meg, hanem arra instáljuk uraságtokat, hogy méltóztassanak a mai profikált szent napon az itten nemes falunkban díszesen fölépült szent templomba elkisérni, uraságtok azt is megtevén, de mi még ezzel meg nem elégedvén, hanem elindulánk a díszes násznép-pel, társzekerekkel, lovaslegényekkel, minket ismét előre bocsátván, mint magos bizonyos epressusokat, hogy méltóztassanak azon eljegyzett, és hittel elkötelezett személyt minden ingó és ingatlan parafernale jogaival nekünk által bocsátani, mert a mi kedves atyánkúia, nemzetes Kakuk Pista, a maga fészkebe, és szárnya alá akarja helyheztetni, ki is hogyha uraságtok ezen instáncziánknak, és minden eddigi kíséré-

sünnének kontentumot tesznek, nagyon hálaadó szívvél vesszük.

Menyasszony bucsuztatása.

1. Csendesség ez háznak, ez ház gazdájának.
Ki virágot nevelt másnak, nem magának.
Kivánatos vendég, csendességet kérek,
Lássátok, hogy mostan tőletek elmegyek.
2. Embernek életét kiki megvizsgálja:
Sok búval bánatval teljesnek találja.
És hogy legyen minden, azt száján megvallja,
Melyet legközelebb példám bizonyítja.
3. Éltém ez életnek szélvésztes tengerén,
Mig én szülőimnek, s istennek törvényén
Nevekedtem szentül jámborok ösvényén,
Mig célomat értem, s házasságra kérvén.
4. Azért háládatlan nem akarok lenni,
Tőletek elválva akarok bucsuzni,
Sok fáradságtokat akarom köszönni,
S gyenge nyelvem magát föl nem emelheti;
5. Mert szomorú vagyok, s elfogott a sirás,
Édes szülőimtől, hogy legyen megválás,
Figyelmezzetek rám, mert szól helyettem más.
6. Elsőbb is tehozzád nyujtom én szavamat,
Kedves édes atyám, — én bucsuzásomat,
Mert te isten után viseltes gondomat,
S mostan is sajnálsz tőled válásomat.
7. Azért rád kívánom az urnak áldását,
Szállítsa rád, mint a bő viz áradását,
A mikor elvégzed életed folyását,
Adja meg lelkednek örökös szállását.
8. Kedves szülő anyám, már tehozzád térek.
Mig új szállásomra tetőled eltérek,
Áldást istenemtől én te reád kérek,
A kit én szívemből szüntelen dicsérek.
9. Kedves dajkám voltál, igazán szerettél,
Jóra tanítottál, a rosztól intettél.
Mint anya leánnyal velem cselekedtél,
Most pedig szárnyamra engemet eresztél.
10. Látom kedves szülém elvisznek előled,
Bocsánatot azért most kérek tőled,
De ha elmegyek is most szülém mellőled,
Jó gondolatom lesz mindenkor felőled.
11. A mennyei atya legyen mindig veled,
Valamig életed a világon éled.
Mikor pedig élted halállal cseréled,
Adja meg Jézusod te örökös béred.
12. A mennyi borszőlő őszszel borszüretkor,
Nagy tiszta buzaszem nyárban aratáskor,
Avagy fényes csillag szép tiszta éjjelkor,
Annyi jót kívánok én neked mindenkor.
13. Velem egy méhből jött kedves testvéreim,
Nagyobbak kissebbek, kik vagytok véreim,
Hallgassátok ti is bucsuzó szavaim,
Most hozzátok teszem rövid bucsuzásim.
14. Isten, a ki tudja, hozzám jók voltatok,
Ő írja fel mennyben jó atyafiságtok,
Szállasson ti rátok oly sok áldásokat,
Ragyogtasson az ég fényes csillagokat.

15. Kedves lánybarátim hozzátok fordulok,
S ha reátok nézek, ugyan megújulok,
De azon szívemben már nagyon busulok,
Hogy seregetektől más utra indulok.
16. Az ur tinektek is jó hitvestárost adjon.
Férjeteikkel együtt soha el ne hagyjon,
Áldása örökre rajtatok maradjon,
Végre az egekbe magához fogadjon.
17. Egész lakodalmi nemes szolemitás,
Ha volt én életem előttetek hibás,
Már most mindenektől legyen megbocsátás,
Mennyből az istentől szálljon rátok áldás.
18. Ah! édes szerelmem, reád vetem szemem,
Nincs itt maradásom, el kell veled mennem,
Édes szüleimet érted meg kell vennem,
Ezt mivelte benned az igaz szerelem.
19. Tehát azért kérlek, légy igaz hív társam,
Hogy mostani sorsom soha meg ne bánjam,
Végző óráimot nagy örömmel várjam.
Jézusnak lelkeimet örökre ajánljam.
20. S boldog szerenese engem is úgy biztass,
Holtomig kenyeret istenem szolgáltatass,
És te országodba igaz utat mutass,
Mikor meghalok is, nekem légy irgalmas.
21. Dicséret, dicsőség az egek urának,
A ki e két személyt rendelte egymásnak,
Már nincs egyéb bátra csak kaput nyissatok,
Ti pedig itten mind frissen maradjatok,
Az urnak áldása maradjon rajtatok,
Jóságtokért az ég legyen jutalmatok. (Napk.)

Kozli: Mihál Antal.

Vegyések.

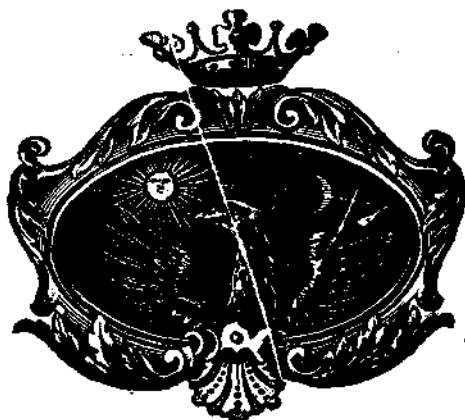
— A temesvári városi község a magyar akadémia palotájára 1000 forintot, a kereskedelmi kamara 500 forintot határozott ajándékozni. Az első testület a helytartóság, a második a pénzügyi ministerium engedélyét kénytelen még kikérni ezen ajándék megtételére, de semmi ok nem képzeltető, hogy ezen engedély mielőbb meg ne adassék.

— A múlt héten a bécsi operánál, egy balletáncosnő ruhája a szinpadon meggyult, melyet Frappart színházi tag nagy lélekéberséggel oltott el, s s ámbár a nőt kénytelen volt földre teríteni, de oly szerencsésen történt az, hogy a nő teste minden égési s egyéb sérelemtől ment maradt. E tetteért, mely a színház biztossága tekintetéből is nagy fontossága, mert annak elhamvadása is féltető volt; Frappart ur az udvartól értékes gyémántgyűrűvel ajándékozta meg.

— Michelet Párisban két könyvet adott ki, egyiket „A szerelemről“ s ebből 53 ezer példány, „A nők“ cziműből pedig 15 ezer példány kelt el.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHÁLY.

NEMZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, csütörtökön, február 9-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság által

E szinpadon másodszor adatik :

GRANADAI

FRIGYANYYA

Regényes opera 2 felv. Kind Frigyes hasonló című színműve után, opera szövegére átdolgozta báró Braun C. által. Magyarra fordította Havi Mihály. Zenéjét írta Kreutzer Konrád.

S z e m é l y z e t

Egy vadász	Bodorfi.		Vasco } pásztorok	Gerecs.
Gabriela, pásztorleány	Szerdahelyi N.		Pietro }	Bokor.
Gomecz, pásztorfiú	Pauli.		Falubirája	Palatkai.
Ambrosio, öreg pásztor, Gabriela nagybátyja	Marzelli.		Ottó lovag	Tótfalusi.

Pásztorok, pásztornök, vadászok, fáklyások. Idő a 16-ik század közepe.

Történethely: **Granada**, Spanyolhonban. Fridrikné beteg.Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altszti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté 6 órakor, vége 8 után.